

Moses 2-dik Könyvének hátra maradt Rése.

E' Parantsolatok fel osztva úgy voltak 2. Mos. 20.
 A' két Táblák ízerént, mellyeken adóttak,
 Hogy az Isten iránt a' mivel tartoztak,
 Az elsőbb Táblára az ok irattattak.
 Hat Parantsolati a' másik Táblának
 A' Szuléken kezdvén, arra tanítának:
 Ki mivel tartozna Felebaráttjának
 Mint atyafjának; úgy a' Szólgájának.
 Ez-után tsak hamar Sátor építettett. 2. Mos. 25.
 Isteni-tisztelet helyévé tétetett.
 Torvény hallására ide gyujtettetett
 A' Nép, 's Urát félti itten kézfittetett.
 A' Frigy Ládát Moses ebbe helyhezette;
 Az Ur Torvényeit itten őriztette,
 Papjává az okos szavú Áront tette,
 Dúsöfég ködével az Ur környül vette.

Moses' Harmadik Könyve.

Itt láthadd a' Papi-Rend tiszti mi légyen.
 Fel épult Sátorban forgódást hogy tégyen.
 Áldozatra ki-ki bűnéért mit végyen,
 A' Szent Dólgok ára, láthadd mire mégyen.

Negyedik Könyve.

Negyedikben Népnek meg-számláltatását;
 Láthadd Isten ellen fok zúgolódását,

Meg érdemlett példás ostromtatását,
A' jobbak Jordánig-való el-jutását.

Ötödik Könyve.

A' Törvény Mófestől itt magyaráztatik;
Engedelmeségre a' Nép intettetik,
A' Bálvány imádás erősen tiltatik,
Veszedelmes volna böltsen le iratik.
Itt nyilván van Isten, Mófest mint szerette,
Titkaira őtet méltóvá hogy tette,
Százhusz esztendeig hasznosan éltette,
Végre Nébo hegyén maga el-tette. 34.

Jósué' Könyve.

Jósué lett Vezér Mósesnek helyébe;
Ki bőven részesült Isten kegyelmébe.
Ő vitte a' Népet Kanahán földébe,
Nagy emlékezete sok győzdelmébe.
Az ígélet földét ő meg - vizsgálta;
Kémjeit veszély közt Ráháb el-bújtatta.
Azon föld gyümölcset a' Nép hogy láthatta,
Bújdosása terhét mindjárt nem jajgatta.
Látván hogy a' Sirhoz közelget élete,
Közönges Gyűlést a' Nép közt hirdete,
Az Ur félelmére őket úgy intette,
'S az-után csak hamar a' Sirba tétete.

Birák Könyve.

Jósué helyére a' Birák állának;
Kik kétszáz kilentzven kilentzig valának,
Tizen

Tizen feljül öten ök számláltatának,
Edgymás után sorban illy rendet tartának:
Othóniel, Éhud, Sámgár, és Débora;
Ez-után *Gedeon, Abimélek, 's Thola.*
Fair, Jefte, Ibsán, Élon Abdon sora,
Sámsón, 's Éli után lett Samuel tora.
Othóniel, Népet, a' mely Siriába;
Portziot fizetett Kúsánnak markába,
Vizsza állította szép szabadságába. 3: 10.
Negyven esztendeig élt Biróságába.
Az *Éhud* bal keze a' jobb gyanánt vala;
Midőn Moáb Király Eglon, ő általa,
Kit titkos beszédre különösen tsala,
Ugy hasba döfeték hogy mindjárt meg-hala.
Sámgár-nak edgy Ökör ösztön vólt fegyvere;
Hatszáz Filistéust a' mellyel le-vere, 3: 31.
Ekképpen Népeinek szabadúlást nyere,
Mellynek könyhúllatás vólt vize 's kenyere.
A' *Débora* Afzszony mikor Biró vala;
Jábin Király Népe-fegyverrel meg-hala.
Jáhel 'Siferának, kit Sátorba tsala;
Torkára forrasztá mit a' téjből nyala. 4: 19.
Gedeon a' Szérün Búzátsépelgetett;
Midőn az Istentől Biróvá tétetett,
Üres edényeket edgyüve veretett, 7: 19.
Midián általa így meg győzetterett.
Abimélek gyilkos; tsak fattya Attyának; 9: 5.
Hamisan tevék hát 'Sidók Birájának;
Mert nints köze ahoz galagonya fának;
Hogy a' Szöllő tö-is tartsa Királynak.
Thóla-is a' Pua fija Biró leve;
Törvényt huszon-három esztendeig tevé.

Az-után kezébe Páltzát Jair veve,
 'S húszonhét elztendön volt Birói neve,
 Jeste erejével az Ammonitákat;
 Még veré az irigy Efraimitákat,
 Fogadása szerént ada ő hálákat: r. II: 39. v.
 Héj nem igen találsz már ma illy példákat.
 Harmintz szép fiai Ibsának valának, r. 12; 9.
 Harmintz Leányt férjhez kezei adának,
 Harmintz menyét azok helyébe hozának,
 Mert harmintz fiai meg-házasodának.
 Ez-után Elontól 'Sidok Törvényt vettek;
 Olztán Birónak edgy Abdon nevűt tettek,
 A' kinek-is negyven fiai születtek,
 'S ezek által harmintz Unokái lettek.
 Sámson a' természet felett fogontatott;
 Bámúlásra méltó nagy erőt mutatott,
 De Délilájától hogy meg-tsalattatott,
 Ellenségeitől haja el-nyiratott.
 Nagy ereje pedig lévén a' hajába;
 Így az ellenségnek juta a' markába,
 Melly szemét ki-tolván, gyalázat porába
 Tartotta mind addig, mig volt hatalmába.
 Éli a' Papsággal Páltzát-is vífele;
 Negyven elztendőkre Urasága tele,
 Akkor a' Fő Biró ellene ki-kele Sam.
 Mert Fiaiba sok bünt el-türe, 's nyele 2: 29.
 Sámuel utolsó Biróvá tétetett;
 A' ki Elkánának Annától született,
 Sok könyörgés által Istentől kéretett,
 Gyermekek korba Éli Pnpnál neveltetett.
 Ennek kérésére meg-engeszteltetett,
 A' Nép iránt Isten 's könyörülővé lett,

Könyörgése által ellenség győzetett,
A' pártos 'Sidoktól még-is meg-vettetett.

Rúth - Afzfzony' Könyve.

Birák Könyve után Rúth Afzfzonyt láttyátok,
Menyek! tiszteteket rólla tanúlljátok,
Igy pogány légyen bár Ipátok, 's Napátok,
De azért reátok áldás száll nem átok.

Sámuel' Könyvei.

Rúth után Sámuel könyveit le-tette.
Az elsőbe Saúl életét festette,
Ugy tartják másíkba Náthán helyhez-tette,
Dávidnak dólgaít, Gáddal jegyezgette.

A' Királyokról.

Sámuel-től fogva kik Próphétálának;
'Sidók Királyiról a' kik mit irának.
Az ő két Könyvekben, kik 's hollyak valának;
És a' Krónikákba, illy rendet hagyának.
A' szép Saúl első Királlyá tétetett: I. Sam. II: 15.
Ammon Filisteus tölle meg-győzetett.
Két engedetlenség - miá meg-vettetett,
Dávidnak fok jóért gonofszal fizetett.
Dávidra majd minden tsak fegyvert emele;
De mindenütt győze, mert Isten vólt vele,
Ennek nagy óltalma vólt 'Sifak fedele,
Ez-által lett végre pompás eledele.
De néki sem vala tartós békefsége,
Mert Absolon fija leve ellensége,

Sémeitől esett rút betstelensége,
 'S maga bűnével-is romlott tsendessége.
 Fija Salamon űlt Dávidnak Székibe;
 Ki mátok felett Bölts vólt itélleribe,
 Templomát olly böltsen hagyta 's olly rendibe,
 Hogy nem éri homály emlékezetibe.
 Róboamtúl a' Nép két-felé szakada;
 Mert nyakára igen nehéz jármot ada,
 Júda és Benjámin mellette marada,
 A' tiz Nemzettség lett Jéroboám hada.
 Izraél-orzága e' tiz Nemzet neve;
 Melynek Sámária fő Várofsa leve.
 Harmad-fél száz múlva vég pusztulást veve,
 Tizenkilentz Királyt illyen rendel teve:
 Jéroboám, Nadáb, Baáfa Elával,
 Zimri, Omri, Akháb Acháziáával,
 Edgy koronát vifelt Jórám a' Bátyyával,
 Mig hátba nem löve Jéhu a' nyilával.
 Jéhu után vala Joacház Joáfsal;
 Másik Jéroboám az Azáriáfsal;
 Sallum, és Ménáhem, Pékája Péháfsal,
 Vége az Orzágnak itten Hófeáfsal.
 Jéroboám Borjút kettőt tsináltatott,
 Azoknak Templomot és Oltárt rakatott,
 Ez-által Istentől sok Nép el-tsalatott,
 Mellyért egész háza el-is pusztittatott.
 Fija Nadáb ugyan Kiráallyá téretett;
 De tsak két esztendőn Székibe űlthetett,
 Akkor Baásától ő-is meg-öletett,
 Egész Nemzetével mind ki-töröltetett.
 Baáfa mind hóltig hartzola Asával;
 Ki Jéroboámmak a' mint bánt Házával,

Ugy teve Zimriis ő maradékával,
'S két esztendő's Király fiával Élával.
Zimri hét napokig regnála Thirsába;
Mellyet a' Nép meg-szált táborozásába.
Omri előtt szaladt szép Palotájába,
'S magára gyújtotta meg-rémült bújjába.
Omri mellett a' Nép egészszen nem vala;
Mig a' Ginát Fia Tibni meg-nem hala,
A' szép Samária épüle általa,
Lakni minden Királyt mely magába tsala.
Ennek fija Ácháb rószszúl neveltetett;
A' Feleségétől rószszabbá tétetett. I. Kir. 21: 25.
Ilyés' fok intése tőlök megvettetett,
'S ugy veztek-el a' mint meg-jövendöltetett.

A' XCVI-dik Musához adattatott Tudositásra.

Költt Alistálban 1787. 13. Decemberben.

Mi az a' mi nem él, még-is fokot eszik?
Meg se mozdúl még-is fokot tselekezik.
Lába edgy helyben áll, fut még is meszszire
E' Magyar Hazának majd minden részire?
Ez a' Magyar Kurir festett Paripája,
A' melynek mindenkor Zabolán áll szája.
Mindég zabolán áll? hogy eszik hát fokot?
Tsak festett? hogy fut bé hát fok határokat?
Ugy; mert e' Paripát viszi más Paripa,
Mely élő, 's mellyen áll gyors Férjfi, nem Szipa.
Ennek kell abrak, e' pedig most drága,
Miolta a' Tábor a' Grajnitzra hága.

Erre kell a' patkó, az-is most mint mászfzor,
 Drágább: mert több lóra kell, mint mászfzor,
 százfzor.
 Hát a' rajta ulló élheté tsak széllel?
 Hát a' ki ezeket kuldí, mivel él-el?
 Mind ezek jól tudják hogy élővel élnek,
 Melly most igen fokba kerül minden félnek.
 Én hát a' Kurirért gyorsan meg-fizetek,
 'S másokat-is a' mint lehet fiettetek.
 Meg-is lesz, sőt meg-van, ihol-van, olvasuk
 A' pénzt, a' Kurirt-is hogy olvasgathassuk.
 Itt az abrak, itt a' patkó szegre-való,
 Tsak hogy ez-után-is légyen ferény a' Ló.
 Hozza hozzánk Hazánk' lett történeteit,
 Más Országokban-is repülő hireit.
 Menj hát, 's jöjj fietve. Járj békefégefsen,
 Adja Isten benned örömünk lehetsen.
 Országunkról jó hirt általad halhassunk,
 Jó Királyunk alatt hogy jól nyugohassunk.
 Légyen a' ránk jövő esztendő folyása,
 Tellyes vig örömmel kezdete 's mulása.
 A' ki Téged hozzánk küldénd az-is éllyen,
 Tsak hogy arra kérjük igazán befzéllyen.

G. P.

Kéri a' Béts' Magyar Musa ezen Bibliabéji
 Verseknék Erdem' íróját, hogy a' többit-is mennél
 bamarébb kezün..hez küldeni méltoztalsék.